

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 71 0 Rs 191162 17 Rev
Banjaluka, 22.02.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Gorjane Popadić kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Stake Gojković, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca G.R. iz Z., zastupanog po punomoćniku D.V., advokatu iz B., protiv tužene Republike Srpske, Republičke uprave za ..., zastupane po Pravobranilaštvu Republike Srpske, radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužioca protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 191162 15 Rsž od 23.12.2016. godine, na sjednici održanoj dana 22.02.2018. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 191162 14 Rs od 25.05.2015. godine, odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da se utvrdi da je nezakonito rješenje Republičke uprave za ... broj: 21.02/127-108-285 od 22.10.2013. godine i rješenje Odbora državne uprave ... broj: 127-110/14 od 20.03.2014. godine, te da se tužena obaveže da tužiocu naknadi troškove postupka u iznosu od 2.580,00 KM.

Tužilac je obavezan da tuženoj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 191162 15 Rsž od 23.12.2016. godine, žalba tužioca je odbijena i presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 191162 14 Rs od 25.05.2015. godine, potvrđena.

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 375,00 KM.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužilac, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

U ovoj parnici tužilac traži utvrđenje nezakonitosti prvostepenog rješenja o rasporedu na poslove namještenika i drugostepenog rješenja Odbora državne uprave ... kojim je njegova žalba odbijena i rješenje o rasporedu potvrđeno.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio: da je tužilac kao diplomirani pravnik, rješenjem Republičke uprave za...broj 21.02./120-190/11 od 22.09.2011. godine preuzet iz z.k.k. Osnovnog suda u Z., te nastavio obavljati iste poslove (zemljišno knjižnog referenta) u p.j.Z.; da je 07.05.2012. godine, nakon donošenja Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 35/12) rješenjem tužene broj 21.02/127-44-84/12 od 07.05.2012. godine raspoređen na radno mjesto „saradnik za administrativne poslove“ u PJ Z. sa statusom namještenika prve kategorije, SSS; da je Odbor državne uprave ..., rješenjem od 30.08.2012. godine odbio žalbu tužioca izjavljenu na rješenje o rasporedu od 07.05.2012.godine; da je nakon donošenja Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 27.09.2013. godine, rješenjem broj: 21.02/127-108-285 od 22.10.2013. godine, tužilac raspoređen na radno mjesto „saradnik za administrativne poslove“ u PJ Z. sa statusom namještenika prve kategorije, SSS; da je Odbor državne uprave ..., rješenjem broj 127-110/14 od od 20.03.2014. godine, odbio žalbu tužioca na rješenje o rasporedu; da je VII stepen stručne spreme i stručno zvanje „diplomirani pravnik“ tužilac stekao 15.07.2011. godine, a stručni ispit za rad u republičkim organima uprave položio 14.06.2013. godine, te da je, nakon sticanja VII stepena stručne spreme (15.07.2011. godine) do dana donošenja spornog rješenja o rasporedu (od 22.10.2013. godine), tužilac u ovom stepenu obrazovanja imao ukupno 2 godine, 3 mjeseca i 7 dana radnog iskustva; da je rješenjem o imenovanju broj: 21-03/951-96/12 od 29.03.2012. godine, tužilac određen za zamjenika predsjednika Komisije ..., a rješenjem o izmjeni rješenja o imenovanju broj: 21.03/951-96-2/12 od 23.04.2012 godine, tužilac je imenovan za predsjednika Komisije, da bi rješenjem o imenovanju broj 21.03/951-472/12 od 11.05.2012 godine, tužilac imenovan za predsjednika Komisije, a rješenjem o izmjeni rješenja o imenovanju broj 21.03/951-96/12 od 10.07.2013 godine, za zamjenika predsjednika Komisije.

Kod takvog stanja činjenica prvostepeni sud zaključuje da je rješenje tužene od 22.10.2013. godine kojim tužioca raspoređuje na radno mjesto „saradnik za administrativne poslove“ u PJ Z., sa statusom namještenika prve kategorije sa SSS, pravilno i doneseno u smislu člana 91. stav 1. Zakona o državnim službenicima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 118/08, 117/11, 37/12 i 57/16, dalje: ZDS), jer tužilac nije ispunjavao uslove u pogledu dužine radnog iskustva nakon sticanja VII stepena stručne spreme za radno mjesto “višeg stručnog saradnika za imovinsko-pravne i zemljišno-knjižne poslove”, za koje je propisano VII stepen stručne spreme, pravni fakultet i najmanje 3 godine radnog iskustva u traženom stepenu obrazovanja, te položen stručni ispit za rad u republičkim organima uprave.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenično utvrđenje i pravni zaključak prvostepenog suda te je žalbu tužioca odbio i prvostepenu presudu potvrdio temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Odluke nižestepenih sudova su pravilne i revizionim prigovorima nisu dovedene u sumnju.

Tužilac je shodno odredbi člana 185. Zakona o katastru Republike Srpske (“Službeni glasnik Republike Srpske” broj 60/11), kod tužene preuzet na rad sa 15.09.2011. godine, kao službeno lice koje je bilo u radnom odnosu na neodređeno vrijeme u z.k.k. Osnovnog suda u Z., u kome je radio u periodu od 22.12.2004. godine do preuzimanja, a od 20.07.2007. godine kada je položio ispit za zemljišnoknjižnog referenta, obavljao poslove zemljišnoknjižnog referenta za koje je u Osnovnom sudu u Z. bila predviđena VSS, VII stepen.

Po preuzimanju, nastavio je kod tužene obavljati iste poslove (zemljišno knjižnog referenta) u Područnoj jedinici ... u Z., a nakon donošenja Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 35/12) rješenjem tužene od 07.05.2012. godine raspoređen na radno mjesto „saradnik za administrativne poslove“ u PJ Z. sa statusom namještenika prve kategorije, SSS.

Na iste takve poslove raspoređen je i nakon donošenja Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 27.09.2013. godine (dalje: Pravilnik), pobijanim rješenjem od 22.10.2013. godine, s tim što je rješenjem o ispravci od 22.04.2014. godine tužena ispravila grešku u oznaci zanimanja tužioca tako da je umjesto “ekonomsko komercijalni tehničar, IV stepen stručne spreme”, upisala da je “diplomirani pravnik, VII stepen stručne spreme”.

Tužilac je VII stepen stručne spreme i stručno zvanje „diplomirani pravnik“ stekao 15.07.2011. godine, a stručni ispit za rad u republičkim organima uprave položio 14.06.2013. godine. Rješenje o rasporedu od 22.10.2013. godine (i drugostepeno o odbijanju njegove žalbe) tužilac pobija iz razloga što smatra da je trebao biti raspoređen kod tužene na radno mjesto “višeg stručnog saradnika za imovinsko-pravne i zemljišno-knjižne poslove” i da je ispunjavao tražene uslove ovog radnog mjesta koje je sistematizovano u Pravilniku pod rednim brojem 120 (član 173.) za koje su predviđeni uslovi: VII stepen stručne spreme, pravni fakultet i najmanje 3 godine radnog iskustva u traženom stepenu obrazovanja, te položen stručni ispit za rad u republičkim organima uprave, pošto je u Osnovnom sudu u Z. obavljao poslove zemljišno-knjižnog referenta za koje je predviđena visoka stručna sprema, u periodu od 20.07.2007. godine do preuzimanja.

I po ocjeni ovog suda tužena je pravilno rasporedila tužioca u skladu sa uslovima njegove stručne spreme i radnog iskustva i nije postupala protivno odredbi člana 91. ZDS, cijeneći da nije ispunjavao uslove za raspoređivanje na radno mjesto “višeg stručnog saradnika za imovinsko-pravne i zemljišno-knjižne poslove” jer nije imao u vrijeme raspoređivanja (22.10.2013. godine) potrebno radno iskustvo u traženom stepenu obrazovanja VII stepen stručne spreme, pravni fakultet.

Stručna sprema je stepen obrazovanja, a radno iskustvo u stepenu obrazovanja, je radno iskustvo koje se stiče nakon sticanja odgovarajuće stručne spreme, tokom rada na poslovima za koje se traži ta stručna sprema.

Tužilac pogrešno smatra da je radeći na poslovima zemljišno-knjižnog referenta u Osnovnom sudu u Z. stekao potrebno radno iskustvo jer je za ove poslove bila predviđena visoka stručna sprema, pravni fakultet. On u to vrijeme (sve do sticanja zvanja diplomirani pravnik 15.07.2011. godine) nije mogao steći radno iskustvo u tom stepenu obrazovanja koje do tada nije ni imao.

Zbog toga rad tužioca na poslovima VSS u Osnovnom sudu u Z., sve do sticanja te stručne spreme (15.07.2011. godine), nije pravno relevantan u smislu ispunjavanja uslova za raspoređivanje koji su utvrđeni Pravilnikom tužene, a koje mora ispunjavati lice da bi bilo raspoređeno na rad na određenim poslovima.

Takođe, imenovanje tužioca u Komisiju ..., ne predstavlja obavljanje poslova radnog mjesta na kome se može steći radno iskustvo u traženom stepenu obrazovanja, jer se navedena Komisija imenuje shodno odredbi člana 76. Zakona o katastru Republike Srpske (“Službeni glasnik Republike Srpske” broj 6/12) povremeno, u cilju osnivanja katastra nepokretnosti i za članove iste se traži ispunjavanje zakonom određenih uslova (član 76. stav 3. zakona).

Pored toga, pogrešno revident smatra da su prema odredbi članom 33. stav 1. Zakona o radu ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 55/07, dalje: ZR), sva prava i obaveze iz ugovora o radu koja je imao kod ranijeg poslodavca – Osnovnog suda u Z., prenesena na tuženu kao novog poslodavca, kako u pogledu poslova koje je obavljao i stručne spreme, tako i primanja ostvarenih u Osnovnom sudu u Z. prema odredbi člana 29. stav 1. tačka a) Zakona o platama zaposlenih u organima uprave RS („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 118/07, 116/09, 01/11, 01/12 i 116/12), tako da se radi o stečenom pravu na radno mjesto prema stručnoj spremi i iskustvu i stečenom pravu na primanja.

U vrijeme kada je tužena preuzela tužioca na rad, Zakon o katastru Republike Srpske (član 189. stav 2.) propisivao je obavezu tužene da uskladi Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta sa odredbama ovog zakona u roku od 90 dana, što je tužena i učinila donoseći Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta 07.05.2012. godine. Do tada je tužilac i obavljao poslove zemljišnoknjižnog referenta koje je obavljao u Osnovnom sudu u Z., ali je donošenjem navedenog Pravilnika tužena vršila raspoređivanje svojih radnika (pa i tužioca) u skladu sa članom 91. ZDS, na odgovarajuća radna mjesta koja su sistematizovana, od kog rasporeda zavisi i visina plate koja je predviđen za rad na pojedinim radnim mjestima. Radno mjesto višeg stručnog saradnika za imovinsko-pravne i zemljišno-knjižne poslove nije isto kao radno mjesto zemljišnoknjižnog referenta, a tužilac nije ispunjavao uslove tog radnog mjesta da bi na isto bio raspoređen.

Kako su odluke nižestepenih sudova pravilne, nije relevantna za drugačije presuđenje činjenica da li su bili ispunjeni uslovi da tužena na radno mjesto višeg stručnog saradnika za imovinsko-pravne i zemljišno-knjižne poslove na određeno vrijeme primi lice Đ.B. bez raspisanog konkursa, koja nije predmet tužbenog zahtjeva. Tužilac je u tom pogledu mogao tražiti intervenciju inspeksijskih organa, a eventualno kao učesnik javnog konkursa pobijati odluku o izboru na to radno mjesto.

Na osnovu izloženog odlučeno je kao u izreci na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost opravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić